

om et utraditionelt byggeri på 5 000 lejligheder udover de 20 000 murstensboliger, som var planlagt, og gjorde iøvrigt opmærksom på, at det utraditionelle byggeri indtil dato nærmest havde været dyrere end murstensbyggeriet. Der var således den forskel på ministerens og socialdemokratiets forslag, at ministerens ekstra lejligheder bygges efter de i hvert fald for tiden dyreste metoder, uden at det antydes, hvordan disse lejligheder skal komme ned på en sådan lejeafgift, at også de dårligst stillede kan få deres andel i den forøgede boligproduktion, hvorimod socialdemokratiets forslag udtrykkeligt gør opmærksom på, at den ekstraordinære indsats ikke blot er et bygge-, men også et boligproblem og skal være til gavn for dem, der i dag lever i de usunde, de overbefolkede eller de saneringsmodne lejligheder. Forslagsstillerne mener tillige, at det er muligt at gøre dette ekstra fremstød mod bolig-nøden ved hjælp af et utraditionelt byggeri, men også at det vil være muligt ved en fornuftig planlægelse og ikke mindst ved et fornuftigt vinterbyggeri at få bygget de 5 000—6 000 lejligheder mere om året som traditionelt byggeri.

Lorentzen (V) måtte modsætte sig lovforslaget. En nedbringelse af byggeomkostningerne kunne ikke ventes, hvis staten skulle klare det hele, men kunne kun ske gennem forøget konkurrence. Han fandt, at det næppe var muligt at bygge sig ud af bolignøden. Det eneste holdbare var i virkeligheden at interessere sig for lejen i den gamle boligmasse, som dog endnu udgør 80—82 pct. af den samlede boligmasse. Han ville gå vidt med hensyn til at lade lejeforhøjelsen gå til vedligeholdelse. En forhøjelse skulle ske etapevis, men sigte imod at ejerne fik rådigheden over deres ejendomme tilbage. Også *Thestrup* (KF) tog afstand fra lovforslaget i tilslutning til *Lorentzens* betragtninger. *Kirsten Gloerfelt-Tarp* (RV) fandt, at forslaget prægedes af planløshed. Havde socialdemokratiet ønsket, at noget skulle gennemføres, havde man samarbejdet det foreliggende forslag med det forslag angående ændringer i byggestøttelovens kapitler I, II, III og V, som man havde fremsat tidligere under samlingen (se side 492), og som bl. a. indeholdt forslag om ændrede tilskudsregler til det socialfilantropiske byggeri. Det radikale venstre så meget gerne, at der i løbet af 2 år kunne opføres 12 000 lejligheder som foreslået, men der var tre forudsætninger herfor: For det første måtte opførelsen af disse boliger ikke gå ud over andet boligbyggeri. For det andet kunne det radikale venstre ikke gå med til, at anvende 50 mill. kr. årlig i ekstra tilskud fra staten i to år, uden at andre investeringer blev nedskåret tilsvarende, og her kunne kun være tale om militære investeringer. En tredje forudsætning var, at socialdemokratiet ville gøre en positiv indsats for at få byggeomkostningerne sat ned. *Kjeldgaard Iversen* (DR) kunne ikke gå med til gennemførelse af lovforslaget. Man burde i stedet